

GENERALNA DYREKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA

Departament Ocen Oddziaływania na Środowisko

7- Komisja
Joanna

DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.6

Warszawa, 5 listopada 2013 r.

Wg rozdzielnika

W załączeniu przesyłam zawiadomienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska znak: DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.5, dla stron i społeczeństwa o wydaniu decyzji z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.2, postanowienia z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.3, oraz decyzji z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.4.

Zwracam się z prośbą o powiadomienie stron o wydaniu ww. rozstrzygnięć, w trybie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2013.267 j.t.), poprzez wywieszenie załączonego zawiadomienia na tablicy ogłoszeń urzędu na okres 14 dni (licząc od następnego dnia od wywieszenia) lub w inny zwyczajowo przyjęty w miejscowości sposób.

Ponadto zwracam się z prośbą do Wójta Gminy Janowice Wielkie, Wójta Gminy Mysłakowice, Burmistrza Miasta Kowary, Wójta Gminy Kamienna Góra, Wójta Gminy Marciszów, Burmistrza Miasta Bolków, o powiadomienie społeczeństwa o wydaniu ww. rozstrzygnięć, poprzez wywieszenie załączonego zawiadomienia w sposób zwyczajowo przyjęty w gmin oraz w miejscu planowanego przedsięwzięcia, tj. w trybie art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. c) i d) ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Proszę o odesłanie obwieszczenia z uzupełnionym terminem wywieszenia i stosowną pieczęcią urzędu lub/i informacją o innym zwyczajowo przyjętym sposobie publicznego powiadomienia.

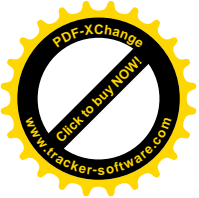
Zastępca Dyrektora Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko
Joanna Zdrzecka

Załączniki:

1. zawiadomienie GDOŚ, znak: DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.5,
2. decyzja GDOŚ z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.2,
3. postanowienie GDOŚ z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.3,
4. decyzja GDOŚ z dnia 31 października 2013 r., znak DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.4.

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
2. Wójt Gminy Janowice Wielkie,
3. Wójt Gminy Mysłakowice,
4. Burmistrz Miasta Kowary,
5. Wójt Gminy Kamienna Góra,
6. Wójt Gminy Marciszów,
7. Burmistrz Miasta Bolków,
8. a/a.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 31 października 2013 r.

DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2013.267 j.t.), dalej Kpa, w związku z art. 105 § 1 Kpa, w wyniku odwołania Sołectwa wsi Mniszków i Miedzianka od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej ostony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa,

umarzam postępowanie odwoławcze w przedmiotowej sprawie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej ostony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa.

Odwołania od ww. decyzji wnieśli: Sołectwo wsi Mniszków i Miedzianka (pismo z dnia 22 kwietnia 2013 r.) oraz inne podmioty, w stosunku do których wydane zostaną odrębne decyzje. Odwołanie Sołectwa wsi Mniszków i Miedzianka wpłynęło w terminie (wpływ 24 kwietnia 2013 r.).

Po analizie sprawy stwierdzono, co następuje.

Stosownie do art. 28 Kpa stroną postępowania jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Ugruntowany pozostaje pogląd zarówno orzecznictwa, jak i doktryny, że interes prawny legitymujący stroną postępowania wywodzi się z prawa materialnego i musi być to własny interes danego podmiotu (zob. wyrok NSA z dnia 4 lutego 2005 r., sygn. akt OSK 1563/04; uchwała NSA z dnia 3 lutego 1997 r. sygn. akt OPS 9/96; B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wydanie 12, Warszawa 2012, str. 193). Z mocy art. 29 kpa stronami mogą być zarówno osoby fizyczne, jak

i prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne - również jednostki nieposiadające osobowości prawnej.

Nie ulega wątpliwości, że sołectwo nie może być traktowane jako strona w postępowaniu odwoławczym od decyzji, gdyż jako jednostka pomocnicza gminy nie posiada osobowości prawnej.

Działalność sołectw jest ściśle powiązana z działalnością gminy, sołectwo nie może samodzielnie, tj. we własnym imieniu i we własnym interesie, skutecznie inicjować wszczęcia postępowania administracyjnego i nie może uczestniczyć w postępowaniu na prawach strony tego postępowania. Pogląd, że jednostka pomocnicza gminy stanowi jedynie część większej struktury, jaką jest gmina i nie korzysta z analogicznej ochrony sądowej jak jednostka samorządu terytorialnego, jest w doktrynie prawa i orzecznictwie utrwalony. Ustawodawca nie przyznał jednostkom pomocniczym kompetencji publicznoprawnych. Jednostka pomocnicza nie posiada osobowości prawnej oraz umocowania do samodzielnego występowania w obrocie prawnym. Jednostka pomocnicza nie może być samodzielnym podmiotem praw i obowiązków w sferze materialnego prawa administracyjnego (zob. postanowienie WSA w Białymstoku z dnia 27 września 2007 r., sygn. akt II SA/Bk 268/07; wyrok WSA w Lublinie z 7 października 2010 r., sygn. akt III SA/Lu 193/10). Status strony postępowania skarżącemu sołectwu nie mógł zatem przysługiwać.

Mając na uwadze powyższe, ustalono, iż odwołujący się nie są stroną postępowania w sprawie, co wypełnia przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego (art. 105 § 1 Kpa).

Ze względu na wykazaną powyżej bezprzedmiotowość postępowania odwoławczego, organ II instancji umarza postępowanie odwoławcze z wniosku podmiotu wymienionego w sentencji niniejszej decyzji.

Nadmienić należy również, iż sołectwo nie było prawidłowo reprezentowane, jednakże okoliczność ta nie ma wpływu na charakter niniejszego rozstrzygnięcia.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
7-02-2014
Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Sołectwo wsi Mniszków i Miedzianka,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
3. Jan A. Stefanowicz – pełnomocnik KGHM Polska Miedź S. A.,
4. Pozostałe strony - powiadomienie zgodnie z art. 49 Kpa,
5. a/a.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 30 października 2013 r.

DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.3

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 134 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2013.267 j.t.), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), w związku z odwołaniem Stowarzyszenia „Mieszkańcy Gminie” od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej osłony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa

stwierdzam niedopuszczalność ww. odwołania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej osłony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa.

Odwołania od ww. decyzji wnieśli: Stowarzyszenie „Mieszkańcy Gminie” (pismo z dnia 22 kwietnia 2013 r.) oraz inne podmioty, w stosunku do których wydane zostaną odrębne decyzje. Odwołanie Stowarzyszenia „Mieszkańcy Gminie” wpłynęło w terminie (wpływ 29 kwietnia 2013 r.).

Po analizie akt sprawy stwierdzono, co następuje.

Stosownie do art. 28 Kpa stroną postępowania jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Status strony może przysługiwać wówczas, gdy zakres rozstrzygnięcia obejmuje sferę interesu prawnego lub dotyczy nałożenia obowiązku.

Odwołanie w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach prowadzonym bez przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko może również skutecznie złożyć organizacja społeczna, która - w myśl 31 § 1 pkt 2 Kpa - może także w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu (tutaj: odwoławczym), jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.

W celu ustalenia, czy w stosunku do odwołujących się istnieją te przesłanki, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 26 września 2013 r., znak DOOŚ-OAll.4210.7.2013.JSz, wezwał Stowarzyszenie „Mieszkańcy Gminie” do przedłożenia - w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania pisma - oryginałów lub kopii, potwierdzonych za zgodność z oryginałem, dokumentów, z których wynika własność/współwłasność, użytkowanie wieczyste nieruchomości położonych w sąsiedztwie ww. przedsięwzięcia, lub znajdujących się w strefie jego negatywnego oddziaływania, a tym samym, zgodnie z art. 28 Kpa, posiadanie przymiotu strony w postępowaniu administracyjnym lub do uzasadnienia dopuszczenia Stowarzyszenia „Mieszkańcy Gminie” do udziału w postępowaniu celami statutowymi organizacji oraz przedstawienia przemawiających za tym przesłanek interesu społecznego, zgodnie z art. 31 § 1 pkt 2 Kpa. Stowarzyszenie pouczone zostało w wezwaniu, iż nieusunięcie braków, we wskazanym terminie, skutkować będzie stwierdzeniem niedopuszczalności odwołania.

Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi ze strony Stowarzyszenia „Mieszkańcy Gminie”.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdzić musiał zatem, iż w niniejszej sprawie zachodzi sytuacja wniesienia odwołania przez jednostkę niemającą legitymacji do wniesienia tego środka zaskarżenia, co powoduje niedopuszczalność odwołania ze przyczyn podmiotowych (patrz: Adamiak B., Borkowski J., 2012: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarze kodeksowe, Wyd. C.H. Beck, Warszawa, 12. wydanie, str. 507).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na postanowienie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
-ca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie „Mieszkańcy Gminie”,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
3. Jan A. Stefanowicz – pełnomocnik KGHM Polska Miedź S. A.,
4. Pozostałe strony - powiadomienie zgodnie z art. 49 Kpa,
5. a/a.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 31 października 2013 r.

DOOŚ-OAII.4210.7.2013.JSz.2

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2013.267 j.t.), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), dalej ustawy ooś, po rozpatrzeniu odwołania Natalii Poniatowskiej-Wasiak od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej osłony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa

**uchylam zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2013 r., znak WOOŚ.4210.84.2011.AN.50, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu złóż polimetalicznych w obrębie wschodniej osłony granitu Karkonoszy - rejon Miedzianki, Wieściszowic i Czarnowa.

Odwołania od ww. decyzji wnieśli: Natalia Poniatowska-Wasiak (pismo z dnia 23 kwietnia 2013 r.) oraz inne podmioty, w stosunku do których wydane zostaną odrębne

decyzje. Odwołanie Natalii Poniatowskiej-Wasiak, będącej stroną postępowania, wpłynęło w terminie (wpływ 26 kwietnia 2013 r.).

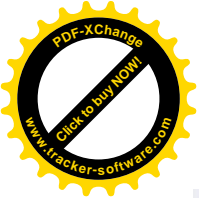
Odwołująca się wyraża sprzeciw wobec realizacji planowanego przedsięwzięcia, podnosząc, iż może ono istotnie wpłynąć na redukcję ruchu turystycznego. Poddaje ona w wątpliwość prawidłowość decyzji o odstąpieniu od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia, wskazując, iż jej uzasadnienie oparte jest na „przypuszczeniach, domniemaniach i nieprecyzyjnych informacjach”. Jako przykład powyższego strona cytuje sformułowania zawarte w uzasadnieniu decyzji („nie powinno oddziaływać na środowisko”, „nie powinno generować”, „nie przewiduje się”). Skarżąca zwraca uwagę, iż w postępowaniu nie wskazano dokładnej lokalizacji przedsięwzięcia, ani projektów odwiertów, co w jej opinii uniemożliwia określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Skarżąca wnosi o przeprowadzenie konsultacji społecznych z mieszkańcami i organizacjami pozarządowymi, ponieważ nie mają oni możliwości uzyskania pełnej informacji nt. planowanego przedsięwzięcia i przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdzono, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, karty informacyjnej przedsięwzięcia (KIP) i pism procesowych kierowanych do organu I instancji. W toku postępowania odwoławczego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych.

W trakcie kontroli decyzji I instancji Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdził, iż skarżona decyzja wydana została z naruszeniem przepisów art. 7 Kpa (zasada kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem prawa w postępowaniu i zasada prawdy obiektywnej – w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego) i art. 77 § 1 Kpa (organ administracji publicznej jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy), co wykazane zostanie poniżej.

Przedmiotowa inwestycja będzie składać się z dwóch etapów, przy czym pierwszy z nich przewiduje wykonanie 4 otworów wiertniczych kierunkowych o głębokości większej niż 1000 m. W etapie drugim założono wykonanie 5 otworów wiertniczych kierunkowych o głębokościach większych niż 1000 m. Prace obejmować mają także niwelację terenu, ułożenie fundamentów w postaci płyt betonowych i zagospodarowanie placu wiertni.

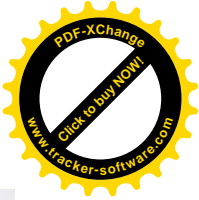
Z powierzchni terenu zostanie zdjęta wierzchnia warstwa gleby i wykonane zostaną drogi dojazdowe do obszaru wiertni.

Obszar poszukiwań złóż rud polimetalicznych obejmie łącznie teren o powierzchni 59,1 km², przy czym inwestor w KIP nie wskazał dokładnych lokalizacji planowanych miejsc odwiertów. Przedstawione zostały jedynie potencjalne miejsca wierceń wyznaczone na podstawie archiwalnych wyników badań.

Ocena ta jest szczególnie istotna w kontekście obszaru poszukiwań, który zawiera się w przeważającej większości w obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Rudawy Janowickie PLH020011, a jego północna część zlokalizowana jest również na terenie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Góry Kamienne PLH020037. Z analizy załączonych do KIP rysunków wynika, iż z planowanych do wykonania w obu etapach realizacji przedsięwzięcia 9 otworów wiertniczych z całą pewnością siedem umiejscowionych jest w ww. obszarach Natura 2000, natomiast 2 pozostałe leżą na granicy obszarów chronionych. Na obszarze Rudawy Janowickie zlokalizowano bezpośrednio 5 otworów (1 dla etapu I oraz 4 dla etapu II), natomiast na obszarze Góry Kamienne umiejscowiono 2 otwory wiertnicze, po jednym w każdym z etapów realizacji przedsięwzięcia. Dodatkowo 2 otwory wiertnicze I etapu leżą na granicy obszaru Rudawy Janowickie. Ponadto 8 z powyższych planowanych miejsc wierceń znajduje się także na terenie Rudawskiego Parku Krajobrazowego, a jeden na granicy ww. parku i jego otuliny.

Przygotowanie wiertni polegać będzie na zdjęciu darni i gleby produktywnej oraz przechowywaniu i zabezpieczeniu tego materiału w postaci wałów wokół wiertni. Zdejmowanie gleby odbywać się będzie etapami, poczynając od warstwy darni. Materiał z każdego poziomu przechowywany będzie wokół wiertni oddzielnie, rozgraniczony odpowiednią geomatą. Plac wiertni, po usunięciu gleby wyłożony zostanie geokratą. Prace przygotowawcze i montażowe obejmą także wykonanie dróg dojazdowych do wiertni, rozmieszczenie zaplecza socjalno-bytowego oraz części magazynowej dla paliw, smarów i materiałów płuczkowych.

Ważny aspekt stanowi transport związany z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia. Na każdym z trzech etapów prac planowanej inwestycji tj. przygotowaniu placu wiertni, realizacji prac wiertniczych i likwidacji wiertni przewiduje się dziennie od 6 do 10 kursów samochodów na teren wiertni. Trzy kursy dotyczyć będą transportu ludzi pracujących na terenie wiertni, pozostałe związane będą z obsługą wiertni (np. dowóz maszyn, beczkowóz, cementowóz, geofizyka odwiertowa). W KIP zaznaczono, że transport odbywać się będzie po istniejących drogach publicznych i leśnych (gruntowych i utwardzonych). Nie wykluczono jednak możliwości utwardzenia wybranych odcinków ww. dróg przy pomocy płyt prefabrykowanych lub innych materiałów, których nie określono w dokumentacji. Później natomiast zaznaczono, iż transport samochodowy oraz wszystkie prace geologiczne związane z przemieszczaniem się sprzętu odbywać się będą przy wykorzystaniu istniejących dróg i dojazdów, a w przypadku braku infrastruktury drogowej przy wykorzystaniu uczęszczanych dróg, ścieżek polnych lub leśnych. Inwestor potwierdził również w piśmie z dnia 30 lipca 2012 r., iż transport samochodowy obsługujący urządzenia

wiertnicze będzie odbywał się m.in. po drogach technologicznych zbudowanych dla wiertni. W dokumentacji znalazło się także zapewnienie inwestora, iż warunki korzystania z dróg leśnych będą przedmiotem uzgodnień z odpowiednimi władzami właściwego Nadleśnictwa.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie także z wycinką drzewostanu. Nie podano jednak jaki będzie zakres wycinki, ograniczając się do stwierdzenia, iż potencjalna konieczność wycinki drzew dla I etapu dotyczyć będzie pojedynczych drzew. Natomiast zaznaczono, że jeśli w drugim etapie prac lokalizacja wiertni będzie wymagała wycinki drzew lub krzewów inwestor będzie stosował się do następujących zasad: 1) uzyskanie stosownych zezwoleń na wycinkę wymaganych polskim prawem, 2) stałe konsultacje z właściwym nadleśnictwem, 3) wycinka drzew i krzewów prowadzona będzie w okresie jesienno-zimowym, 4) unikanie wycinania starych, szczególnie dziuplastych drzew.

W ramach przedsięwzięcia przewidziano możliwość budowy studni służącej do pobierania wody na terenie prowadzonych prac.

Mimo zlokalizowania „potencjalnych miejsc wierceń” na obszarach objętych ochroną, w szczególności siecią Natura 2000, opis środowiska w przewidywanych lokalizacjach otworów wiertniczych w KIP ograniczono wyłącznie do oznaczenia „grunty rolne/nieużytki” dla I etapu, oraz także „las” dla etapu II. W odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu inwestor dodatkowo wskazał, iż w rejonie części planowanych otworów wiertniczych znajduje się siedlisko łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (91E0) oraz występują objęte ochroną wydra (*Lutra lutra*) i nocek duży (*Myotis myotis*). Podając powyższe dane inwestor zwrócił przy nich adnotacje, iż „dane dotyczące chronionych gatunków roślin i zwierząt uzyskano w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu”, z czego wynika, iż nie przeprowadzono rozpoznania środowiska w planowanych miejscach wierceń, mimo że znajdują się one na obszarach Natura 2000.

W skarżonej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu ustalił, nie podając jednakże źródeł, na których się oparł, iż wstępnie wskazana lokalizacja otworów wiertniczych koliduje z siedliskami przyrodniczymi, stanowiącymi przedmiot ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Rudawy Janowickie PLH020011. Są to niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (6510) oraz łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (91E0). Dla pierwszego z ww. siedlisk kolizja ma dotyczyć 3 planowanych otworów wiertniczych, natomiast w obrębie siedliska 91E0 ma być zlokalizowany 1 otwór wiertniczy. Z dokumentacji nie wynika jednakże jaka będzie dokładna lokalizacja wiertni.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż obszar Rudawy Janowickie jest terenem niezwykle cennym przyrodniczo, w którym występuje 15 typów siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, dalej Dyrektywy Siedliskowej, stanowiących przedmiot ochrony tej ostoi. Obszar ten jest także bogaty jeśli chodzi o zasiedlające go populacje gatunków zwierząt z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, wśród których 12 ma rangę przedmiotów ochrony.

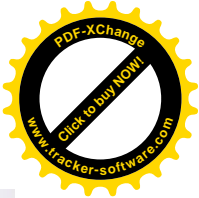
W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska brak wskazania przez inwestora dokładnego miejsca ulokowania odwiertów praktycznie uniemożliwia zdiagnozowanie wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a tym samym nie pozwala na formułowanie wniosków o skali wpływu planowanych prac na obszary Natura 2000, na podstawie których można byłoby odstąpić od oceny oddziaływania na środowisko.

Powołanie się w decyzji przez organ I instancji na niewielką powierzchnię zajmowaną przez pojedynczy otwór wiertniczy i plac wiertni oraz porównanie jej z całkowitą powierzchnią siedlisk występującą w obszarze Rudawy Janowickie, należy uznać za stanowczo niewystarczające.

Nie jest bowiem przykładowo wiadomo, czy do miejsc wierceń będzie możliwość dotarcia z wykorzystaniem wyłącznie istniejącej sieci drogowej, skoro nie są znane dokładne miejsca wierceń. Nie można zatem wykluczyć, iż konieczne będzie wybudowanie dodatkowych dróg technologicznych, o których mowa w piśmie inwestora z dnia 30 lipca 2012 r. Również one mogą być ulokowane w obrębie siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony obszaru. Naruszenie siedlisk przyrodniczych może prowadzić do negatywnego oddziaływania na teren chroniony.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w sposób zdecydowanie zbyt ogólny odniósł się do kwestii naruszenia przez przedmiotową inwestycję siedlisk przyrodniczych. Do pogłębionej analizy organ I instancji powinno skłonić m.in. pismo Dolnośląskiego Zarządu Parków Krajobrazowych Oddziału w Jeleniej Górze z dnia 14 lutego 2012 r., znak: L.Dz. DZPL/JG/6633/141/02/2012/wz. Choć, jak wynika z zapisów art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013, poz. 627, ze zm.), zakazy obowiązujące na terenie parków krajobrazowych nie mają zastosowania w przypadku przedmiotowej inwestycji (realizacji inwestycji celu publicznego), nie zwalniało to Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z wnikliwego zbadania podnoszonych w powyższym piśmie uzasadnionych wątpliwości. Wskazać należy, iż m.in. dokonywanie odwiertów zostało uznane w Planie Ochrony Rudawskiego Parku Krajobrazowego za jedno z najbardziej konfliktowych działań, mających nieodwracalny wpływ na przyrodę, a także walory krajobrazowe parku. Stąd zaznaczono w powyższym dokumencie potrzebę działań ochronnych odnośnie do zasobów przyrody nieożywionej, wody i gleby poprzez ograniczenie wydobycia złóż surowców mineralnych na obszarze parku do już istniejących i funkcjonujących kopalń. Co najistotniejsze, Dolnośląski Zarząd Parków Krajobrazowych podniósł, iż lokalizacja inwestycji w siedliskach 6510 czy 6410 (które znajdują się na terenie Czarnowa, Wieściszowic czy Mniszkowa), według Planu Ochrony Rudawskiego Parku Krajobrazowego najcenniejszych zbiorowisk roślinności na terenie parku, może spowodować nieodwracalne zmiany w siedliskach, a także ich zupełne zniszczenie.

Zapis, iż na obecnym etapie inwestor nie jest w stanie wskazać dokładnej lokalizacji terenu, gdzie wykonywany będzie otwór wiertniczy może więc spowodować lokalizację inwestycji w najcenniejszych obszarach Rudawskiego Parku Krajobrazowego. Po uzyskaniu tego typu informacji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu powinien w sposób szczególny przeanalizować kwestię występowania wskazanego wyżej siedliska

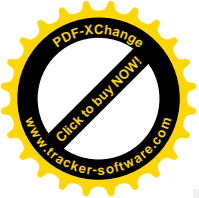

zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych (6410) oraz wnikliwie ocenić czy potencjalne miejsca wykonania otworów wiertniczych nie wpłyną na integralność i spójność obszaru.

W sytuacji możliwej lokalizacji przedsięwzięcia w miejscach cennych siedliskowo i przyrodniczo nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż jeśli przed rozpoczęciem prac z powierzchni terenu przeznaczonego pod plac robót zostanie zdjęta warstwa gleby, która przechowywana będzie w sąsiedztwie prowadzonych prac, a po zakończeniu prac wykorzystana zostanie do rekultywacji terenu, to zniszczone niewielkie fragmenty płatów siedlisk przyrodniczych zostaną zregenerowane po zakończeniu realizacji inwestycji. O ile tego typu działania mogą rokować powodzenie przy siedlisku 6510, to dla siedliska 91E0 są całkowicie chybione, nieskuteczne i w żaden sposób nie zagwarantują odtworzenia siedliska, które zostanie zniszczone.

Wiąże się to z kolejną kwestią, która nie została w sposób wystarczający zbadana i wyjaśniona przez organ I instancji, czyli wycinką roślinności w obrębie siedliska 91E0. W skarżonej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu stwierdził, iż potencjalna konieczność wycinki drzew dotyczyć będzie pojedynczych egzemplarzy, w związku z czym nie odnotował negatywnego oddziaływania na powyższe siedlisko. Dodatkowo w KIP inwestor zapewnił, że prace wiertnicze, które odbywać się będą na terenach leśnych prowadzone będą we współpracy z pracownikami nadleśnictwa, celem zminimalizowania szkód leśnych. Współpraca ta ma obejmować m.in. wskazania miejsca ulokowania wiertni. Powyższe stoi w sprzeczności ze stanowiskiem wyrażonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 r., znak: WOOŚ.4210.84.2011.AN.5, w którym to w pouczeniu została zawarta informacja, iż na obecnym etapie nie jest możliwe określenie czy realizacja inwestycji będzie wiązała się z koniecznością wycinki drzew i nie jest możliwe wskazanie dokładnej skali ewentualnej wycinki drzew, a co za tym idzie ze względu na możliwość wpływu potencjalnej wycinki na siedlisko przyrodnicze 91E0, przed uzyskaniem stosownego zezwolenia na wycinkę drzew i krzewów, konieczne będzie rozważenie zastosowania procedury określonej w art. 96 ustawy ooś, co przesądzi o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania wycinki drzew na obszar Natura 2000. Świadczy to o tym, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu nie był w stanie określić jaki będzie finalny wpływ inwestycji na siedlisko 91E0, a przez to na sam obszar Rudawy Janowickie, w tym także wykluczyć znaczące negatywne oddziaływanie.

Z powyższym związane jest jeszcze jedno zagadnienie, którego analiza pominięta została przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu. W KIP zawarta jest bowiem informacja o możliwości budowania na obszarze wiertni studni służącej do poboru wody. Nie zbadano również wpływu na stosunki wodne samych odwiertów (które po czasowym wykorzystaniu zostaną na stałe zabetonowane). Oddziaływanie to zostało pominięte w przedmiotowym postępowaniu, mimo iż jak wskazał sam organ w swoim rozstrzygnięciu niniejsze przedsięwzięcie może być zlokalizowane w obrębie obszarów wodno-błotnych. Nie można zgodzić się z dalszym twierdzeniem organu pierwszoinstancyjnego, iż z uwagi na swój lokalny, krótkotrwały i przejściowy charakter

wykonywane prace nie powinny powodować trwałych zmian i generować uciążliwości dla środowiska przyrodniczego. Mimo niewielkiej ilości wody jaka może być pobierana przez ww. studnie (5 m³/dobę przy głębokości nieprzekraczającej 30 m) lokalizacja tego typu infrastruktury na terenie, czy w pobliżu, cennych i chronionych zbiorowisk może prowadzić do negatywnego oddziaływania na te ekosystemy. Jak zostało zacytowane wyżej, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wskazał, iż jeden z potencjalnych otworów wiertniczych ma zostać zlokalizowany w obrębie siedliska 91E0. Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe są zbiorowiskiem, które do prawidłowego rozwoju i funkcjonowania potrzebuje odpowiednich warunków wodnych. Jakikolwiek działania związane z potencjalną zmianą tychże warunków, w tym także wykonanie przedmiotowej studni i pobór wody, mogą prowadzić do zaburzenia właściwości hydrologicznych, niezbędnych do funkcjonowania powyższego siedliska z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Nawet niewielki pobór lub pojedyncza studnia ulokowana w kluczowym fragmencie płatu siedliska 91E0 może doprowadzić do niekorzystnych oddziaływań na przeważającą część siedliska. Aspekt ten nie został w ogóle zbadany przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, nie wiadomo zatem czy ewentualny pobór wody i studnia umiejscowiona w obrębie siedliska 91E0 nie wpłynie negatywnie na to siedlisko i cały obszar Rudawy Janowickie. Nie bez znaczenia jest także fakt, iż ww. siedlisko ma znaczenie priorytetowe i ewentualne znacząco negatywne oddziaływanie na nie, a przez to na obszar Natura 2000 wiązać się będzie z potrzebą spełnienia odpowiednich warunków, o których mowa w art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody. Z uwagi na pominięcie analizy tej kwestii przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz wskazane wyżej wątpliwości i uchybienia, brak jest możliwości wykluczenia znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Rudawy Janowickie PLH020011.

Organ I instancji nie odniósł się również w żaden sposób do drugiego z obszarów Natura 2000, na którym mają znajdować się 2 otwory wiertnicze – tj. Góry Kamienne. Nie jest zatem wiadome, czy prace wykonywane w ramach przedmiotowej inwestycji będą miały miejsce w obrębie siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków stanowiących przedmioty ochrony ww. obszaru. Nie można w związku z tym oszacować wpływu planowanego przedsięwzięcia na powyższy obszar Natura 2000, a w związku z tym nie można wykluczyć możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Góry Kamienne.

Zaznaczenia wymaga także kwestia wskazana w piśmie PTPP PRO Natura z dnia 10 sierpnia 2012 r., tj. możliwość zniszczenia stanowisk chronionych gatunków nietoperzy, w tym przedmiotów ochrony obszaru mającego znaczenia dla Wspólnoty Rudawy Janowickie. Jak zostało opisane wyżej, w materiale dowodowym znajduje się informacja o stwierdzeniu w pobliżu planowanych otworów wiertniczych występowania nocka dużego, będącego przedmiotem ochrony ww. obszaru Natura 2000. Zarówno w odpowiedzi inwestora, jak również w stanowisku Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu przedstawiono, iż każdorazowo dla każdej lokalizacji otworu wiertniczego, przed zainstalowaniem maszyny wiertniczej, w promieniu 200 m zostanie wykonana

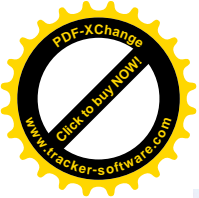

inwentaryzacja stanu wszystkich, istotnych elementów środowiska, w tym elementów mogących stanowić siedlisko nietoperzy. W przypadku występowania takich obiektów, inwestor zaleci weryfikację ich ewentualnego zasiedlenia przez nietoperze metodami pośrednimi, bezinwazyjnymi. Kolizja z siedliskiem spowoduje przesunięcie lokalizacji w konsultacji ze specjalistami z zakresu ochrony nietoperzy. Ponadto trzeba też zwrócić uwagę na fakt, iż w niniejszym obszarze Natura 2000 znajdują się miejsca hibernacji nocka dużego, oraz innych 3 gatunków nietoperzy z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, będących przedmiotami ochrony. Jako nierozstrzygnięty ocenić należy wpływ badań geofizycznych – np. profilowania radiofalowego – na nietoperze. Ze względu na wskazane w dokumentacji występowanie w pobliżu potencjalnych otworów wiertniczych przedmiotu ochrony obszaru Rudawy Janowickie, jakim jest nocek duży, oraz brak szczegółowych informacji o charakterze występowania tego gatunku w powyższych lokalizacjach, jak również nieznaną jego liczebności w tych miejscach, nie istnieją nie tylko przesłanki do poprawnego odstąpienia od oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, ale istnieje podejrzenie negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Ponadto w postępowaniu nie przeanalizowano istotnych z punktu widzenia wpływu na środowisko kwestii dotyczących oświetlenia wiertni, jak również emisji zanieczyszczeń do powietrza i hałasu [przyjęto ustalenia z raportu dla innego przedsięwzięcia, którego brak w aktach niniejszych sprawy, ponadto w opinii organu II instancji nieznane parametry urządzeń wiertniczych nie pozwalają określić emisji hałasu]. Nie wyjaśniono również kwestii ewentualnych kolizji przedsięwzięcia z terenami występowania szkód górniczych po wydobywaniu uranu w rejonie Miedzianki, jak również nie przedstawiono sposobu postępowania w sytuacji „zanieczyszczenia” rdzeni wiertniczych lub terenu wiercenia materiałem o mineralizacji pierwiastkami promieniotwórczymi.

Biorąc pod uwagę powyższe Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdzić musi, iż skarżona decyzja wydana została z naruszeniem przepisów art. 7 Kpa i 77 § 1 Kpa. Naruszenie to organ II instancji ocenił jako rażące, gdyż jego skutkiem może być brak przeprowadzenia „odpowiedniej oceny skutków przedsięwzięcia” w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, oraz w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko. Analiza akt sprawy wskazuje bowiem, jak udowodniono powyżej, iż stan faktyczny w niniejszym przypadku nie został wyjaśniony w sposób dogłębny, a zebrany materiał dowodowy nie stanowił wystarczającej podstawy do odstąpienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia.

Zważywszy na charakter i zakres stwierdzonych uchybień (brak możliwości zdefiniowania wpływu planowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 oraz uzasadnione wątpliwości i brak informacji niezbędnych do prawidłowego zbadania oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko) oraz w zgodzie z zasadą

dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wady te nie mogą zostać naprawione przez organ odwoławczy w trybie art. 136 Kpa, dlatego należało uchylić rozstrzygnięcie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu i skierować sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Stwierdzając co powyższe, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie badał zasadności pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu, zgodnie z zasadą wyrażoną w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22 marca 1996 r., sygn. akt SA/Wr 1996/95, że: „Istota administracyjnego toku instancji polega na dwukrotnym rozstrzygnięciu tej samej sprawy, nie zaś na kontroli argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu I instancji (...)”. Skoro w zaskarżonej decyzji rozpoznano wady skutkujące jej uchylem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji, to rozpatrywanie pozostałych zarzutów stron co do istoty, spowodowałyby zaburzenie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, oznaczałoby bowiem wyręczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu w przeprowadzeniu postępowania wyjaśniająco-dowodowego od początku.

Dlatego też Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odniósł się wyłącznie do istotnych wadliwości, stanowiących podstawę uchylecia zaskarżonej decyzji, nie przesądzając o treści rozstrzygnięcia sprawy, w tym również zarzutów w niej podnoszonych, przez nakaz załatwienia jej pozytywnie lub negatywnie dla odwołujących się, co należeć będzie do kompetencji organu pierwszej instancji. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, ponownie rozpatrując sprawę, powinien zatem wziąć pod uwagę powyżej wskazane okoliczności, a także zbadać sprawę pod kątem pozostałych zarzutów stron, które nie były przyczyną uchylecia decyzji i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję strony mogą wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
/ca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Natalia Poniatońska-Wasiak,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
3. Jan A. Stefanowicz – pełnomocnik KGHM Polska Miedź S. A.,
4. Pozostałe strony - powiadomienie zgodnie z art. 49 Kpa,
5. a/a.